

dr hab. Aleksandra Janik, prof. nadzw.
Wydział Grafiki i Sztuki Mediów

Akademia Sztuk Pięknych
im. E. Gepperta we Wrocławiu

**Ocena pracy doktorskiej, dorobku twórczego, dydaktycznego i popularyzatorskiego
mgr Małgorzaty Jabłońskiej w przewodzie doktorskim w dziedzinie sztuk plastycznych,
w dyscyplinie sztuk pięknych, wszczętym przez Radę Wydziału Grafiki i Komunikacji Wizualnej
Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu**

Podstawowe dane

Pani Małgorzata Jabłońska urodziła się 6 sierpnia 1976 roku w Pyskowicach. Jest absolwentką Wydziału Grafiki w Katowicach, Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie (obecnie ASP w Katowicach). Tytuł magistra sztuki uzyskała w 2001 roku. Dyplom magisterski realizowała w zakresie projektowania graficznego w Pracowni Nowych Mediów i ukończyła studia z wynikiem celującym.

Po ukończeniu studiów w latach 2002–2010 pracowała jako nauczyciel plastyki w gliwickich szkołach. W latach 2006–2012 związana była zawodowo jako wykładowca z Japońską Wyższą Szkołą Technik Komputerowych w Warszawie, Wydział Informatyki w Bytomiu. Od 2012 roku jest pracownikiem Katedry Sztuk Pięknych i Użytkowych, Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Ocena dorobku twórczego

Aktywność twórcza Pani Małgorzaty Jabłońskiej jest wielowątkowa. Zajmuje się przede wszystkim grafiką artystyczną i użytkową, w tym narracją graficzną (komiksem) oraz działaniami w zakresie nowych mediów. Wyraźną cechą, która charakteryzuje tę aktywność jest przenikanie się czystej sztuki i sztuki stosowanej. Znacząca jest obecność graficznego języka dizajnu oraz zasad percepcji wizualnej w projektach artystycznych.

Swoje prace doktorantka konfrontuje na wystawach w kraju i za granicą. Ma w swoim artystycznym życiorysie **17 wystaw indywidualnych** oraz udział w **35 wystawach zbiorowych**. Są wśród nich ekspozycje w opiniotwórczych galeriach i muzeach, w tym o międzynarodowym zasięgu.

Do najważniejszych, spośród wystaw indywidualnych, zaliczyć można: *Neuro.Szkice*, Mała Przestrzeń, BWA, Katowice (2017); *36 widoków na siebie*, Galeria Atrium, Technopark, Gliwice (2017); *Dzikie/Wild*, Miejsce Projektów Zachęty, Zachęta, Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa (2012); *The Circle&The Square*,

Instytut Polski w Duesseldorfie, Niemcy (2007); *Short stories*, przestrzeń Parismoskau, Lipsk, Niemcy (2006). Spośród wystaw zbiorowych moją uwagę zwróciły: *Nowe ilustracje*, Galeria Arsenał, Białystok (2016); *Momenty były*, Galeria Grafiki i Plakatu, Warszawa (2012); *Legends Miejskie/Urban Myths*, Galeria Beta, MOCAK, Kraków (2012); *Przyloty/Odloty*, Galeria Rondo Sztuki, Katowice (2009); *Nowe legendy miasta Karlshamn*, w ramach *Grannar/Sąsiedzi*, kampus Politechniki Blekinge, Karlshamn, Szwecja (2008); *Międzynarodowe Triennale Grafiki Kraków BIS*, Galeria Rondo Sztuki, Katowice (2007); *Polskie Orły 2006—Młoda Grafika Polska*, KFCC, Seul, Korea (2006); *W stronę Innego. Obserwacje i interwencje 10. Biennale Wobec Wartości*, Galeria Miejska w Łodzi, Ośrodek Propagandy Sztuki, Łódź oraz Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice (2006); *6. Bałtyckie Biennale Sztuki Współczesnej Habitat*, Muzeum Narodowe w Szczecinie (2005); *Śląsk Activ*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice (2005); *Far West Near East. Young Art From Poland/Daleki Zachód Bliski Wschód. Młoda sztuka z Polski*, Kunst und Architektur Forum, Essen, Niemcy (2004); *Pod flagą biało-czerwoną. Nowa sztuka z Polski*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa, Tallin, Wilno, Moskwa, Niżny Nowograd, Niżny Tagil (2004); PRAGUEBIENNALE 1. *Peripheries become the center. Seduced: Recent Polish Art*, Národní Galerie v Praze, Veletržní Palác, Praga (2003); *Ogonblickets Anatomi/Anatomia momentów. Polska grafika w rozszerzonym polu eksperymentu twórczego*, Grafikens Hus Mariefred, Mariefred, Szwecja (2003); *novart.pl: Look at me/Spójrz na mnie*, CSW Bunkier Sztuki, Kraków (2002); *Sztuka po drodze*, Galeria Zewnętrzna AMS, Kraków (2002); *Dobro*, Galeria Raster, Warszawa (2001).

Jest również autorką animacji teledysku do utworu *The Complainer & The Complainers* (Metka, gościnnie A. Rojek) zaprezentowanego w 2009 roku m.in. podczas *Euroshorts* w Warszawie; *Anim'Est International Film Festival* w Bukareszcie w Rumunii; w ramach projektu *Filmtour Polska — Deutschland* czy na *Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Era Nowe Horyzonty* we Wrocławiu.

Do katalogu osiągnięć Pani Jabłońska dodaje prace publikowane w prasie i okładki prasowe: „2+3d”, „Ultramaryna”, „Umělec”, „CITY Magazine”, „Fluid”, „Fa-art”, „Opcje”, „Ha-art”, „Arteon”, „Rzeczpospolita”, „Aspiracje” oraz inne realizacje z obszaru projektowania graficznego (plakaty, zaproszenia, ilustracje, ikonografiki).

Aktywność artystyczna potwierdzona jest licznymi publikacjami takimi jak: katalogi wystaw indywidualnych, prace w katalogach wystaw zbiorowych i recenzje dorobku (pełny spis i dokumentacja fotograficzna w dokumentacji przewodowej).

Ocena koncepcji i realizacji pracy doktorskiej

Pani Małgorzata Jabłońska przedstawiła do oceny rozprawę doktorską na temat *Znaczenie neuronauki w realizacji cyklu prac graficznych Neuro w oparciu o motywy autobiograficzne i metaforyczne*.

Stanowi ona kontekst i jest pogłębioną refleksją teoretyczną do części artystycznej zatytułowanej **Neuro**, zrealizowanej w formie cyklu dwunastu grafik w technice druku cyfrowego w wymiarach 140 x 89 cm.

Zapowiedzi dyplomowej realizacji widoczne są już we wczesnych grafikach z cyklu: *Ograniczenie*, 2001, *Mieszkanie Michała*, 2001 czy *Szkolenie*, 2003. Pojawia się w nich *alter ego* autorki oraz silne wątki autobiograficzne, czyli to, co stanie się później najbardziej charakterystyczne dla jej dojrzałej twórczości.

Kolejne prace rozwijają tą koncepcję. Przekonuje konwencja – sprowadzenie odwzorowania rzeczywistości do obrysu i kształtu, intryguje narracja – nierzadko pełna humoru. Wyróżniające się są te grafiki, w których obraz otaczającego świata sprowadzony został do najbardziej syntetycznych form (np. *Ograniczenie I*, 2001;

A zawiąże mi Pani supełek? A odkręci mi Pani klej? grafika z cyklu *Szkolenie*, 2003; *Tea Bag*, grafika z cyklu *Lookaround. Owner Of A Lonely Heart*, 2006), niektóre zaś drażnią nadmiarem środków oraz sposobem ich łączenia – szczególnie te podejmujące próby integracji grafiki i fotografii (np. *Mamo, kupisz mi grę?* grafika z cyklu *Szkolenie*, 2003; *Remont Kamienicy*, 2005, niektóre grafiki z cyklu *Nowe legendy miasta Karlshamn*, 2008).

Wyrafinowaną formę osiąga autorskie obrazowanie w cyklu *Małe uniesienia*, 2012 oraz muralu *Bio*, 2015 (37×3,5 m, Galeria A-19, stacja metra Marymont, Warszawa). „*Synteza w formie grafiki, esencja w formie słownej. Jej ideał – to haiku. (...) MJ świadoma gier słownych i bezsłownych; etycznych jak estetycznych; idei i interesów.*” komentuje realizację Małgorzaty Jabłońskiej kurator projektu *Metrowe Komiksy* Monika Małkowska). Kontynuuje te gry w grafikach z cyklu *Niewyczerpana*, 2016 oraz *Widoki na siebie* na zaprezentowane na indywidualnej wystawie *36 widoków na siebie* w Galerii Atrium w Technoparku w Gliwicach, 2017 czy *Neuro.Szkice*, 2017.

Neuro.Szkice to zestaw zróżnicowanych grafik, które powstały w już trakcie przygotowań do realizacji doktorskiego cyklu prac *Neuro*. Znajdziemy tu zarówno grafiki autobiograficzne, jak i ilustracje neuronaukowych teorii Semira Zeki i Vilayanura Ramachandrana. Zaprezentowane zostały w Małej Przestrzeni BWA w Katowicach, 2017. „*Jabłońska bawi się utartymi schematami percepcji, wodzi mózg na pokuszenie i wymaga od niego poznawczego wysiłku.*” Pisze Zuzanna Sokołowska w recenzji wystawy *Sztuka i mózg* zamieszczonej w magazynie O.pl.

Doktorantkę fascynują mechanizmy ludzkiej percepcji, funkcjonowanie tak zwanego *mózgu wizualnego*, odpowiedzialnego za przetwarzanie sygnałów wzrokowych i ich interpretację. Zainteresowanie zjawiskami zachodzącymi w mózgu podczas tworzenia i odbierania dzieł sztuki oraz przekonanie, że wiedza z obszaru neuronauki oraz psychologii widzenia może stać się narzędziem twórczym, skierowały uwagę artystki na przemyślenia i badania Vilayanura S. Ramachandrana, Semira Zeki, Roberta L. Solso, Johna Oniansa, Jerzego Vetulaniego, Włodzisława Duchy i Piotra Francuza.

Ukończyła również kurs „*Neurobiologia i życie*” zorganizowany przez Copernicus Collage, co zostało potwierdzone certyfikatem.

„*Połączenie w temacie pracy neuronauki oraz wątków autobiograficznych i metaforycznych jest rezultatem osobistych doświadczeń związanych z niepełnosprawnością neurologiczną*” – tłumaczy we wstępie artystka, jednocześnie dopowiada, że „*(...) kontekście cyklu grafik Neuro pojęcie neuronauka odnosić się będzie przede wszystkim do elementów neurobiologii, w tym szczególnie neurobiologii widzenia, neurohistorii sztuki i neuroestetyki. Pojawi się pod postacią neuroplastyczności, która łączy między innymi dwa ważne procesy, w których na co dzień uczestniczę: proces twórczy i proces neurorehabilitacji*”.

Te nowe gałęzie neuronauki wyznaczyły główne obszary badań i refleksji artystki:

Sztuka i neuronauka,

Autobiografia i neuronauka,

Metafora i neuronauka,

Język wizualny i neuronauka,

Proces tworzenia oraz odbioru dzieła i neuronauka.

Przedstawiając konteksty swojej pracy twórczej, przywołuje osiągnięcia innych artystów praktykujących w podobnym obszarze (np. Karolina Wiktor, Katherine Sherwood, Marjorie Taylor). Prezentuje również prace wizualne neuronaukowców: Santiago Ramóna y Cajala, Gregga Dunn'a. czy Audriusa Plioplysa. Zwraca

uwagę na kolaboracyjne projekty, które są swoistą formą dialogu między sztuką, a nauką (*Art Neuro*, Rag Factory, Londyn, 2014; *Neurocraft*, Winnipeg, Kanada, 2017).

Powołując się na teorie neuronaukowców wyciąga dla siebie praktyczny wniosek, że „każdy artysta wizualny w procesie twórczym staje się badaczem wizualnego mózgu. Staje się neuroartystą, ponieważ eksperymentuje sobie właściwym sposobem w obrębie percepcji wzrokowej, zależnej od funkcjonowania mózgu”.

To stwierdzenie otwiera doktorantce drogę do omówienia kolejnych wątków: autobiograficznych i metaforycznych. Szukając argumentów za tezą, że wszystko, co robimy, jest autobiograficzne, powołuje się na rozważania Włodzisława Ducha: „Każdy z nas przeżywa swoją iluzję, postrzegając się jako odrębny byt, utożsamiając się z czymś nieuchwytnym, z jakimś ja podejmującym decyzje i przeżywającym strumień ciągle zmieniających się stanów świadomości. Wszystko co ten strumień zawiera i co możemy doświadczyć jest jedynie wynikiem interpretacji wewnętrznych stanów mózgu. (...) Sztuka zatem od swego zarania nie mogła mieć na celu przedstawienia świata, bo świata nie można przedstawić, można jedynie przedstawić swoje odczuwanie świata.”

Seria grafiki *Neuro* jest zatem sumą doświadczeń doktorantki, jej dzieciństwa, dorosłości, doznań, odczuć, wyobrażeń i zmyśleń. „*Grafiki Neuro* (...) należą do świata, w którym wszystko jest możliwe.” – komentuje w pracy.

W tym miejscu warto przyjrzeć się piktograficznemu *alter ego*, które buduje jej autobiograficzną narrację w graficznych obrazach. Wymiennie, w tekście dysertacji, Małgorzata Jabłońska nazywa je – siebie: „Wektorową kobietą–piktogramem z paszportem *licentia poetica*”, „autoportretem”, „piktogramem-ja”, „moją postacią”. „*Jako graficzne alter ego składam się – pisze – z zaledwie kilku elementów. Pojawiam się w trybie oznajmującym: mam ciało! Zestaw prostokątów, których konfiguracje tworzą różne pozy. Plus dwa okręgi, symbol kobiecości. Mam oczy, okulary!*Elipsoidalne kształty o skośnym ułożeniu reprezentują fizyczne podobieństwo. Obrys wokół nich regularnie aktualizuję wraz z realną zmianą oprawek. (...) *W skrócie mój komunikat brzmi: Jestem człowiekiem, jestem kobietą, jestem swoją własną esencją.*”

Syntetyczna, *ubaśniowniona* postać artystki pojawia się w doktorskim cyklu w 12 scenach rodzajowych. Dziewięć z tych prac powstało z inspiracji procesem neurorehabilitacji. Inspirująca wizualnie i poruszająca emocjonalnie przestrzeń sali terapeutycznej stanowi tło dla grafik.

W obszernej czystej przestrzeni ćwiczy lub odpoczywa pacjentka–piktogram. „*Grafiki neurorehabilitacyjne*” zdecydowanie pełniej odczytuje się w kontekście haiku i krótkich odautorskich tekstów, które im towarzyszą.

Pracą o najsilniejszym, osobistym i emocjonalnym nacechowaniu jest grafika *Zmywanie* obrazująca autorkę w epizodzie depresyjnym.

Zmywanie

*zmywam (się)
gary na cztery raty
jestem na straty*

„*Grafika ilustruje jeden z wielu momentów, kiedy niedobór sił fizycznych i psychicznych utrudniał mi wykonywanie prostych, codziennych czynności. Jest pamiątką czasów, gdy z braku sił wkładanie naczyń do zmywarki dzieliłam na cztery etapy. Niezbędne były pomiędzy nimi przerwy na odpoczynek.*”

Dwie ostatnie grafiki cyklu odnoszą się do szeroko diskutowanych ostatnio odkryć neurobiologii i udziału w tych badaniach zwierząt laboratoryjnych.

Cykl *Neuro* świadczy o umiejętności doboru środków języka graficznego, kojarzenia i przenoszenia znaczeń, metaforycznego myślenia w przedstawianiu pojęć, świadomości potencjału formotwórczego użytych środków oraz ich roli w obrazie graficznym.

Wątki metaforyczne zawarte w całym cyklu grafik *Neuro* odkodowuje doktorantka w obszernym rozdziale pracy *Metafora i neuronauka*. Zawiera on ponadto refleksje teoretyków na temat istoty i struktury metafory, rozważania na temat metafory wizualnej w sztuce i projektowaniu graficznym, mechanizmów rozumienia i budowania znaczeń, abstrahowania, umiejętności kojarzenia pojęć, zjawiska synestezji.

W kolejnej części przedstawia genezę i charakter języka wizualnego swoich prac graficznych, analizuje warsztat graficzny, który ewoluował od nadmiaru do syntezy, a nawet ascezy.

W sferze formalnej seria grafik *Neuro* rozgrywa się pomiędzy linią a plamą, bielą a czernią. Artystka nie kryje fascynacji japońską ideą *notan* – dążenia do harmonijnej relacji jasnych i ciemnych elementów kompozycji. Synteza, hierarchia, redukcja. W tworzeniu obrazów Jabłońska wykorzystuje przynależne projektowaniu siatki modularne. Kolejna kategoria to pojawiające się w wybranych grafikach czerwone elementy, które mają wyłącznie kształt kół lub punktów. Niezależnie od rozmiaru czerwień skupiona w punkt domaga się momentalnej uwagi.

Pracę zamka rozdział *Proces tworzenia oraz odbioru dzieła i neuronauka* w którym doktorantka dokonuje analizy procesu tworzenia grafik cyklu *Neuro*, od inspiracji, fazy obserwacji i refleksji po fazę druku. Dokonuje tego na podstawie dwóch teorii: psychologa twórczości Edwarda Nęcki i artysty Wasyla Kandyńskiego.

W podsumowaniu raz jeszcze podkreśla znaczenie neuronauki w realizacji cyklu grafik *Neuro* oraz znaczenie neuroplastyczności, która łączy procesy, w których na co dzień artystka uczestniczy: proces twórczy i proces neurorehabilitacji.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego w obszarze sztuki

Pani Małgorzata Jabłońska zbierała doświadczenia oraz dzieliła się swoją wiedzą i umiejętnościami na wszystkich szczeblach kształcenia artystycznego. W latach 2002–2010 pracowała jako nauczyciel plastyki w gliwickich szkołach podstawowych oraz gimnazjalnych.

W latach 2006–2012 wykładała w Japońskiej Wyższej Szkole Technik Komputerowych w Warszawie, Wydział Informatyki w Bytomiu następujące przedmioty: Programy narzędziowe grafiki 2d (grafika wektorowa i rastrowa), Podstawy liternictwa i typografii, Typografia i projektowanie, Komunikacja wizualna, Grafika użytkowa, Ilustracja. Od 2012 prowadzi zajęcia z Typografii oraz Identyfikacji Wizualnej na Podyplomowych Studiach Projektowania Graficznego w Katedrze Sztuk Pięknych i Użytkowych, Wydziału Architektury, Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Z dokumentacji przewodowej wynika, że jest zainteresowana konfrontowaniem swojej wiedzy i umiejętności, jak również ciągłym jej doskonaleniem. Potwierdzeniem tego jest uczestnictwo w konferencjach i warsztatach projektowych, edukacyjnych oraz panelach dyskusyjnych i spotkaniach autorskich np.: *Ja jako ja i nie ja*, spotkanie autorskie w ramach finału wystawy, Instytut Badań Przestrzeni Publicznej, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie (2015); udział w *Międzynarodowej Konferencji Projektowej Agrafa Potrzeba*

designu (2015) oraz *Odpowiedzialne projektowanie* (2010), Rondo Sztuki, Katowice; wystąpienie pt. *Jak zostać nauczycielką plastyki i nie stracić duszy* na Konferencji *Sztuka Edukacji 2014*, Galeria Arsenał, Białystok (2014); *Comics for white cubes? Nowe przestrzenie polskiego komiksu*, panel dyskusyjny w ramach projektu *Orbis Pictus*, Galeria Floriańska 22, Kraków (2009).

Pani Małgorzata Jabłońska jest mocno zaangażowana w pracę popularyzatorską sztuki w przestrzeni społecznej. Poniższe liczne przykłady, jak również dokumentacja prac uczestników warsztatów, mogą świadczyć o tym, że ma zdolność inspirowania innych do wspólnych przedsięwzięć. Prowadzi i organizuje spotkania i warsztaty projektowe oraz artystyczne dla dorosłych i dla dzieci we współpracy z: Domem Oświatowym Biblioteki Śląskiej w Katowicach w tym: warsztaty dla grup szkolnych i świetlic socjoterapeutycznych: *Gimnastyka dla oczu* (2018); seria warsztatów w ramach projektu *Pola widzenia książki* (2017); *Kropka na start*, warsztaty inspirowane twórczością Y. Kusamy w ramach cyklu *Siła różnorodności* (2017); warsztaty z autorskiego cyklu *Opowieści tekstowe, opowieści obrazkowe dla młodzieży gimnazjalnej* (2017).

We współpracy z Instytucją Kultury Katowice im. Krystyny Bochenek prowadziła warsztaty animacji (razem z Piotrem Szewczykiem) w ramach projektu *Future Artist*. Warsztaty inspirowane były twórczością Z. Robakowskiego, a ich efektem filmy współtworzone przez dzieci (2017)

Ponadto współpracuje ze Stacją Artystyczną Rynek oraz Szkołą Malarstwa i Rysunku „Uffo” w Gliwicach. Prowadzi zajęcia dla dzieci i młodzieży w ramach Otwartego Studium Rysunku i Malarstwa Politechniki Śląskiej oraz Galerię Arsenał w Białymstoku. W tej ostatniej przeprowadziła dwudniowe, autorskie wykłady i warsztaty dla nauczycieli i animatorów pracujących z osobami niepełnosprawnymi neurologicznie, z cyklu *Sztuka Edukacji Wszyscy jesteście Neuro (ale każdy na swój sposób)* (2017).

Wcześniej prowadziła warsztaty projektowe *Typo-grafika* dla uczniów Klas Aktywności Twórczej, Gimnazjum nr 1 w Bytomiu (2015); warsztaty projektowe dla dzieci i rodziców *Typo-tyta*, Galeria Arsenał, Białystok (2015); warsztaty projektowe *Isotype. Reaktywacja* w ramach projektu *Future Artist*, COK Gliwice (2015); cykl wykładów *Tajniki projektowania*, jako „projektariat” (z Piotrem Szewczykiem), Akademia Widzenia, Gliwice (2013); warsztaty ilustracji *Techniki manualne, komputerowe i łączone*, Pracownia Działań Artystycznych i Projektowych, Gliwice (2012); warsztaty *Storytelling: New Legends* dla studentów Politechniki Blekinge (z Piotrem Szewczykiem), Karlshamn, Szwecja (2008); warsztaty w ramach imprezy *Feriada* dla Bytomskiego Centrum Kultury oraz CSW Kronika w Bytomiu (2006–2012).

Na szczególną uwagę, w moim przekonaniu, zasługuje inicjatywa *Mothers of Design* stworzona przez Małgorzatę Jabłońską, która obejmuje warsztaty projektowe i artystyczne dla dzieci oraz ich rodziców, a jej celem jest działanie i budowanie więzi poprzez dizajn, sztukę i zabawę, rozwijanie dziecięcej pomysłowości i samodzielności, percepcji wizualnej i twórczego myślenia. W tym procesie Małgorzata Jabłońska współpracuje z artystami, pedagogami oraz specjalistami różnych dziedzin. „*Mothers of Design nie jest związana na stałe z konkretnym miejscem. Można zaprosić Mothers of Design do siebie: do studia, galerii, muzeum, przedszkola, szkoły i domu*” jak informuje artystka na stronie dedykowanego warsztatom bloga www.mothersofdesign.blogspot.com.

Pełny spis warsztatów realizowanych pod marką *Mothers of Design* w latach 2011–2013 oraz innych działań popularyzatorskich znajduje się w dokumentacji przewodowej.

Konkluzja

Mgr Małgorzata Jabłońska przedstawiła do oceny rozprawę doktorską na temat **Znaczenie neuronauki w realizacji cyklu prac graficznych Neuro w oparciu o motywy autobiograficzne i metaforyczne**. Praca teoretyczna jest ściśle powiązana z praktyką artystyczną. Stanowi ona kontekst i jest pogłębioną refleksją teoretyczną do części artystycznej zatytułowanej **Neuro**, zrealizowanej w formie cyklu dwunastu grafik w technice druku cyfrowego w wymiarach 140 x 89 cm.

Spójna całość spełnia ustawowe wymogi stawiane pracy doktorskiej.

Po wnikliwym zapoznaniu się z dokumentacją dorobku twórczego, analizie koncepcji i realizacji pracy doktorskiej, a także biorąc pod uwagę działalność dydaktyczną oraz aktywną działalność organizacyjną i popularyzatorską w obszarze sztuki, z przekonaniem popieram nadanie Pani Małgorzacie Jabłońskiej stopnia doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuk pięknych.

Wrocław, 16 marca 2018 r.

dr hab. Aleksandra Janik, prof. nadzw.